

Nume și prenume

Data

**I. COMPREHENSIV DE LECTURĂ
ȘI
COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ
C1**

1. COMPREHENSIV DE LECTURĂ

Citiți cu atenție următorul text și răspundeți la întrebări (acolo unde aveți trei răspunsuri posibile, alegeți unul singur, iar unde nu vă este sugerat nici un răspuns, formulați-l dumneavoastră).

Psihologia și etica bârfei

Există multe argumente susținute de morala colectivă, după care bârfa trebuie condamnată, amendată social și descurajată educațional. Dar există, dincolo de pierderea de timp, caracterul trivial, adesea răutăcios al bârfei, și un beneficiu alimentat de chiar toleranța și imposibilitatea criminalizării ei: bârfa aduce cu sine o înțelegere mai profundă a naturii umane și a felului în care este aranjată lumea. În acest sens, este plauzibil să acceptăm că a vorbi despre oameni - comportament care atât de adesea implică bârfa - este o parte integrantă a „vieții examinate”. Expresia îi aparține unui etician al bârfei, Emrys Westacott.

Cum puritatea morală este imposibilă, tot așa și bârfa este posibilă, pentru că nouă, fiind ființe sociale, ne place tare mult să gândim, să apreciem și să vorbim despre oameni și despre noi înșine. Dacă oamenii se ocupă cu vorbitul despre ei, despre alții și despre idei, primele două ocupații sunt favoritele noastre. Cel mai comun argument al celor care declară că resimt un dezgust instinctiv față de bârfă este faptul că bârfa este indezirabilă și nepermisă pentru simplul motiv că problemele private ale altora nu sunt treaba noastră. Nu ne privesc pe noi. Acest argument se referă la faptul că bârfa violează dreptul individual la viața privată. Dar dificultatea intervine - deși acest drept este apărat de lege - când trebuie să stabilim ce constituie o violare a acestui drept. Datorită acestui lucru, bârfa nu este un tabu. Nici un argument nu este destul de clar exprimat și de puternic pentru a-i conferi bârfei statutul de tabu și a o exclude cu strășnicie din cetatea noastră. Din perspectivă psihologică, un individ care participă la o bârfă, în cursul unei conversații, în doi sau mai mulți, se bucură și găsește plăcut acest mod de petrecere a timpului. Plăcerea poate avea un grad de răutate, chiar de satisfacție față de nefericirea, ghinionul, eșecul sau defectele altcuiva.

Mai mult decât atât, când bârfim, când aflăm ceva care întinează reputația cuiva, când aflăm că acesta „nu este ușă de biserică”, trăim o senzație de putere atât față de cel bârfit,

cât și față de cei care nu sunt în cunoștință de cele ce se discută. Satisfacția de a deține o informație este în sine gratificantă și ea este cu atât mai mare, cu cât numărul celor cărora le livrăm informația, pe care în acel moment numai noi o știm, este mai mare. În acel moment, noi trăim statutul de „ales”.

Bârfitul este chiar excitant pentru că subiectele de bârfă se referă la lucruri inerent interesante, cum sunt sexul, banii și puterea, toate acestea fiind universal valorizate. Dar, în multe cazuri, intensitatea excitației care acompaniază bârfa rezidă în ceea ce numim lucruri secrete. Același etician al bârfei, mai sus menționat, compară bârfa cu *voyeurism*-ul. A ști ceva care se presupune că este necunoscut și a vorbi despre lucruri care se sustrag ochiului public, despre care nu se vorbește este, în mod ciudat, excitant. Strania excitație „s-ar evapora” dacă nu ar exista ingredientul numit secret, care stârnește reflex curiozitatea noastră.

Henry Fielding spunea că „amorul și scandalul sunt cei mai buni îndulcitori ai ceaiului”. Iar noi ne putem aminti de curiozitatea de a afla cu cine era Mița în cușetă și de felul în care ne-am dezumflat când am aflat că Mița este cu fratele ei. Replica „nu mai ai nici un haz” este tot ce poate fi psihologic mai uman.

Poate cel mai interesant mecanism psihologic al bârfei este *catharsis*-ul. Funcția catartică a bârfei se exprimă prin eliberarea unor sentimente/trăiri negative, ca furia, ura, frustrarea, dezamăgirea, invidia, dezgustul, resentimentele. În acest fel, bârfa este terapeutică. Funcția catartică, la unele comunități, este foarte ferm delimitată de orice nu este bârfă. În Africa, aflăm că există populații în care bârfa răutăcioasă este pedepsită prin tăierea buzelor sau chiar moarte, dacă ea are loc în afara unor timpi ceremoniali în cursul cărora exprimarea publică a emoțiilor negative este permisă.

Bârfa este interesantă. Și este interesantă pentru că chiar modul ei de realizare - conversația - reprezintă un aspect plăcut al vieții de relație, o petrecere plăcută a timpului liber și chiar „neliber”. Bârfa, prin superficialitate și trivial, este recreativă. Când vorbim despre firea oamenilor, despre comportamentul lor, defectele, plăcerile, iubirile, insatisfacțiile lor, noi devenim brusc interesați și atenți. Se știe că vorbitul, trăncăneala, discuțiile ne ocupă cea mai mare parte a timpului, iar oamenii - prieteni sau semenii - au atât de multe părți necunoscute, sunt imperfect știuți și cunoscuți, nici complet previzibili, dar nici complet imprevizibili, plini de surprize, misterioși, într-o măsură atât pentru alții, cât și pentru ei înșiși.

O lume ideală fără secrete, în care relațiile, intențiile, motivele, aspirațiile, acțiunile, gândurile noastre, ale tuturor sunt „deschise” tuturor - ca niște ferestre deschise - ***nu este posibilă, dar nici de dorit.***

Aurora LIICEANU

1. Care sunt cele două aspecte ale bârfei?
2. Care este motivul principal al celor care condamnă bârfa?

3. Sentimentul de putere, când bârfim, este dat de:
 - a) faptul că cel bârfit nu este fără pată
 - b) numărul mare al persoanelor cărora le spunem cele „auzite”
 - c) faptul că noi știm ceva ce alții nu știu
 - d) toate răspunsurile de mai sus
 - e) nici unul dintre răspunsurile de mai sus
4. Care sunt temele favorite ale bârfei?
5. Gradul ridicat al excitației oferite de bârfă este dat de:
 - a) subiecte precum: sexul, banii, puterea
 - b) lucruri care nu pot fi expuse
 - c) voyeurism
 - d) bârfa în sine
 - e) catharsis
6. De ce bârfa este comparată cu voyeurism-ul?
7. Care credeți că este motivul pentru care Henry Fielding spunea că „amorul și scandalul sunt cei mai buni îndulcitori ai ceaiului”?
8. Care este motivul pentru care în Africa, la unele populații, bârfa răutăcioasă este pedepsită prin tăierea buzelor sau moarte?
9. Propoziția „bârfa este recreativă” înseamnă că:
 - a) bârfa este o activitate prin care, conversând, se recrează firea, comportamentul, defectele, plăcerile, iubirile și insatisfacțiile oamenilor
 - b) bârfind, omul se distrează
 - c) bârfa îl transformă pe om într-un creator
 - d) toate răspunsurile de mai sus
 - e) nici unul dintre răspunsurile de mai sus

2. COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ

2.1. Completați spațiile libere din fragmentul următor. Unele cuvinte dintre cele care lipsesc s-au dat deja în paranteze și trebuie numai puse la forma potrivită. Altele nu s-au dat și trebuie deduse din context. Atenție: nu se modifică textul în afară de cuvintele din paranteze.

Era (I)----- un prinț și prințul (1 – acel)----- (2 – a vrea)-----
- (3 – a se însura)----- cu o prințesă, dar cu o prințesă adevărată. Și (II)-----
toată lumea ca să găsească una pe (4 – plac)----- lui și tot n-a găsit. Erau (5 –
destul)----- (6 – prințesă)-----, dar el nu putea să știe dacă erau cu (7 –
adevărat)----- prințese, fiindcă (8 – tot, f pl)----- le lipsea (9 – cât)-----
---- ceva. Și (10 – prinț)----- s-a întors iar acasă și era foarte (III)-----,
pentru că tare ar fi vrut să (IV)----- o prințesă adevărată. Într-o seară, tocmai (11
– a se stârni – *mai mult ca perfectul*)----- o furtună cumplită, tuna și fulgera și (V)-
----- cu (12 – găleată)-----; era o vreme (13 – îngrozitor)-----.
Deodată (14 – a se auzi)----- cum (VI)----- cineva la (15 –poartă)-----
--- orașului și (16 – rege)-----, tatăl (VII)-----, s-a dus să deschidă. La (17 –
poartă)----- era o prințesă. Vai, dar în ce (18 – hal)----- era din pricina (19
– ploaie)----- și a (20 – vreme)----- (21 – rea)-----! (22 – apă)-----
----- îi (23 – a curge)----- șiroaie pe păr și pe (VII)----- și îi (24 – a intra)-
----- în pantofi pe la vârfuri și (25 – a țâșni)----- înapoi pe la călcâie. Dar
zicea că-i prințesă adevărată.

(*Prințesa și mazărea* de H. Ch. Andersen, trad. Al. Philippide)

7. Continuați următoarele fraze, păstrând sensul și făcând schimbările necesare:

1. Ei obișnuiau să ne spună nenumărate povești.

Ei

2. Și-a aprins paie în cap și acum nu știe ce să facă.

Are

3. Cât mă costă acest cadou?

Cât trebuie

4. El era să fie luat în seama nașilor lui după Crăciun.

Trebuia ca

5. Se poate să intrăm acum pentru a discuta cu dumnealor?

Putem

6. S-a aprobat o nouă lege cu privire la taxele vamale.

O nouă

7. Ascultă-mă și o să fie în regulă.

Dacă

8. Să pui pe hârtie tot ce-ți trece prin cap!

Să

9. Ai grijă pe unde mergi!

Fii

10. Dacă voia, putea veni.

Dacă ar

Multă baftă și spor la lucru!